

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 96/2025-17

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a zo sudcov Libora Duľu a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť sťažovateľa [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Júliusom Bučekom, Štefánikova 22, Humenné, proti postupu Úradu inšpekčnej služby, útvaru inšpekcie, odboru boja proti organizovanej kriminalite v konaní vedenom pod sp. zn. UIS-85/BKOK-2021 a postupu Krajskej prokuratúry v Prešove v konaní vedenom pod sp. zn. 20Kv 80/24/7700 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 3. februára 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva byť stíhaný len zo zákonných dôvodov a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, podľa čl. 17 ods. 2 ústavy postupom úradu inšpekčnej služby a krajskej prokuratúry označenými v záhlaví uznesenia. Navrhuje priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 20 000 eur.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľovi bolo uznesením úradu inšpekčnej služby z 22. februára 2023 vznesené obvinenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (bod 1), pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona (bod 2) a pre zločin prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1, 2 Trestného zákona vo viacčinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (bod 3). Úrad špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „ÚŠP“) uznesením sp. zn. VII/3 Gv 91/22/1000 z 31. mája 2023 zamietol sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú. V júni 2023 sťažovateľ podal návrh na zrušenie

právoplatného rozhodnutia, na ktorý generálny prokurátor Slovenskej republiky odpovedal upovedomením z 22. novembra 2023 o odložení podnetu.

3. Od februára 2023 vyšetrovatelka vykonala výsluchy sťažovateľa (31. 3. 2023) a ôsmich svedkov (12. 4. 2023, 24. 4. 2023, 11. 5. 2023, 10. 8. 2023 a 12. 12. 2023). Žiadosť sťažovateľa o preskúmanie postupu vyšetrovatelky z 10. decembra 2023 (obsahujúcu žiadosť o zopakovanie výsluchu svedka [REDAKOVANÉ], pozn.) vybavil prokurátor ÚŠP upovedomením z 11. januára 2024. V júni 2024 sťažovateľ žiadal o preskúmanie postupu vyšetrovatelky a upovedomením krajskej prokuratúry zo 16. júla 2024 mu bolo oznámené, že výsluch svedka [REDAKOVANÉ] sa neuskutoční. Upovedomením krajskej prokuratúry bolo sťažovateľovi oznámené, že vec bola opatrením sp. zn. 20Kv 80/24/7700 z 12. novembra 2024 vrátená na doplnenie vyšetrovania, dôvodom bolo vykonanie výsluchu svedka [REDAKOVANÉ]. Posledným úkonom bolo preštudovanie vyšetrovacieho spisu 15. januára 2025.

II.

Argumentácia sťažovateľa

4. Trestné stíhanie je od začiatku vedené nezákonne (zakladá sa na dôkazoch, z ktorých nevyplýva účasť sťažovateľa na trestnom čine) a spôsobom rozporným so zákonom (vyšetrovatelka bezdôvodne odmietala vykonať navrhované dôkazy).

5. Od vznesenia obvinenia je vyšetrovanie vedené 23 mesiacov a lehota podľa § 209 ods. 2 Trestného poriadku bola neprimerane prekročená. Vedenie vyšetrovania a vykonávanie dôkazov nemožno považovať za plynulé a bez prietáhov. Od decembra 2023 vyšetrovatelka nevykonala vo veci žiadne úkony, resp. o nich sťažovateľ nebol upovedomený. Nebol vypočutý žiaden svedok ani obvinený. V tomto období boli vyšetrovatelkou vykonávané iba administratívne úkony (vrátenie zaistených listín, študovanie spisu a pod.). Vyšetrovatelka až po viac ako roku opätovne vypočula svedka [REDAKOVANÉ] na pokyn prokurátorky.

6. Od vznesenia obvinenia je sťažovateľ vyše 2 roky v stave právnej neistoty vystavený trestnému stíhaniu, v ktorom sa nevykonávajú úkony na vykonanie dôkazov. Sťažovateľ bol 9. marca 2023 automaticky postavený mimo služby.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. obsahovo zodpovedajúceho práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) postupom úradu inšpekčnej služby a krajskej prokuratúry v prípravnom trestnom konaní, v ktorom vystupuje sťažovateľ ako obvinený.

III.1. K námietke o porušení základného práva podľa čl. 17 ods. 2 ústavy:

8. Ústavný súd odkazuje na princíp subsidiarity, ktorého podstata vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale je úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou ústavného

súdu uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú.

9. Ústavné súdnictvo je vybudované predovšetkým na zásade prieskumu vecí právoplatne skončených. Na druhej strane trestné konanie od svojho začiatku až do konca je procesom, v ktorom sa v rámci vykonávania jednotlivých úkonov a realizácie garancií na ochranu práv a slobôd môžu zo strany orgánov činných v trestnom konaní naprávať, resp. korigovať aj jednotlivé pochybenia. Spravidla až po jeho skončení možno na ústavnom súde namietať pochybenia znamenajúce porušenia práv a slobôd, ktoré neboli odstránené v jeho priebehu. V prebiehajúcom trestnom konaní možno i prípadné protiústavné procesné vady napraviť v rámci celého konania obvyklým a zákonom predvídateľným spôsobom, a to predovšetkým v konaní pred všeobecnými súdmi. Ich právomoc predchádza právomoci ústavného súdu, a to s výnimkami odňatia osobnej slobody väzbou, prípadne generálneho majetkovo-invazívneho opatrenia (zaistenie majetku obvineného), resp. prieskumu porušenia základných práv rozhodnutiami a opatreniami v trestnom konaní proti osobám, ktoré nie sú v tomto konaní obvinenými.

10. Sťažovateľ k spôsobu trestného stíhania uviedol, že výsluch ním opakovane navrhovaného svedka [REDAKOVANÉ] napokon bol vykonaný. V dôsledku postupu vyšetrovatelky (na základe opatrenia prokurátorky z 12. novembra 2024) tak napokon bolo vyhovené jeho požiadavke na vykonanie dôkazu. Uplatnením ich právomoci preto nezostal priestor ústavnému súdu, aby o tejto časti sťažnosti konal, keďže namietaný nedostatok spôsobu vedenia konania bol napravený. Ak sťažovateľ namieta, že stíhanie sa zakladá na dôkazoch, z ktorých nevyplýva účasť sťažovateľa na trestnom čine, ústavný súd upriamuje pozornosť na možnosť krajskej prokuratúry, prípadne súdu (ak by bola podaná obžaloba) preskúmať túto námietku v ďalšom priebehu trestného konania. Z dôvodu nedostatku právomoci preto v tejto časti ústavný súd odmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

III.2. K namietanému porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov:

11. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť.

12. Podstatou, účelom a cieľom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (a teda aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Právna neistota v trestnom konaní prípravnom na rozdiel od trestného konania súdneho sa týka toho, či orgán činný v prípravnom konaní (spravidla vyšetroateľ) navrhne podanie obžaloby alebo v závislosti od výsledkov dokazovania v prípravnom konaní navrhne iný spôsob konečného rozhodnutia, napríklad zastavenie trestného stíhania. K odstráneniu právnej neistoty v trestnom konaní prípravnom preto dochádza až takým rozhodnutím, ktorým sa toto konanie končí bez toho, aby pokračovalo v trestnom konaní súdnom, alebo sa vydá rozhodnutie, na základe ktorého trestné konanie prípravné právoplatne končí bez podania návrhu na obžalobu trestne stíhanej osoby (III. ÚS 354/08, I. ÚS 316/2014, III. ÚS 363/2018).

13. Z obsahu trestného spisu (ktorý si ústavný súd zapožičal pred predbežným prerokovaním ústavnej sťažnosti) vyplýva, že 15. januára 2025 si sťažovateľ, resp. jeho obhajca, preštudovali spis po skončení vyšetrovania a vyšetrovatelka spracovala návrh na podanie obžaloby vo vzťahu k dvom skutkom a návrh na zastavenie trestného stíhania vo vzťahu k jednému skutku. Ak sťažovateľ o viac ako 2 týždne po tomto úkone podal ústavnú sťažnosť, je potrebné zdôrazniť, že tak urobil až bezprostredne pred formálnym ukončením vyšetrovania. Z hľadiska realizácie preventívnej funkcie ústavnej sťažnosti, ktorá je v zmysle ustálenej judikatúry v popredí, zúžil ústavnému súdu priestor na uplatnenie právomoci, a tým zmenšil svoje vyhliadky na úspech. Keďže však aj v tejto fáze trestného konania môže ešte dochádzať k priet'ahom, ústavný súd preskúmal aj dovtedajší priebeh napadnutého konania.

14. Ústavný súd v prvom rade konštatuje, že v ústavnej sťažnosti absentujú konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa sťažovateľa dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd [§ 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde]. Sťažovateľ vecne (skutkovo ani právne) neodôvodnil ústavnú sťažnosť vo vzťahu ku krajskej prokuratúre. Napriek oboznámeniu sa s vyšetrovacím spisom uvádza len, že krajská prokuratúra mu upovedomením zo 16. júla 2024 oznámila, že výsluch svedka [REDAKOVANÉ] neuskutoční, a neskôr vec vrátila na doplnenie vyšetrovania z dôvodu vykonania výsluchu tohto svedka. V odôvodnení sťažnosti absentuje aj reflexia na jednotlivé kritériá vyplývajúce z rozsiahlej judikatúry a ich aplikácia na okolnosti napadnutého konania. Ide pritom o náležitosť ústavnej sťažnosti, ktorá determinuje jej úspech, tento nedostatok nie je odstrániteľný (napr. I. ÚS 532/2024, ZNaU 35/2024). Z petitu ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ akcentuje jej satisfakčnú funkciu, čo však nie je jej prioritným účelom. Ústavný súd tentoraz napriek zastúpeniu sťažovateľa advokátom v záujme poskytnutia materiálnej ochrany neodmietol ústavnú sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde, ale pri viazanosti rozsahom a dôvodmi návrhu bol znením predloženej ústavnej sťažnosti podstatne obmedzený pri uplatnení svojej prieskumnej právomoci.

15. V posudzovanom prípade možno primeranosť dĺžky konania v súvislosti s namietaným porušením práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom úradu inšpekčnej služby a krajskej prokuratúry posudzovať od 22. februára 2023, keď bolo sťažovateľovi vznesené obvinenie. Pri posudzovaní postupu orgánov činných v prípravnom trestnom konaní nie je úlohou ústavného súdu nahradzovať ich činnosť a určovať, aký „viac optimálny“ postup v konaní trestná vec obvineného vyžadovala. Jeho úlohou je zistiť, či konkrétny postup týchto orgánov nie je z hľadiska naplnenia práva na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy svojvoľný alebo zjavne neodôvodnený. Za zbytočný priet'ah v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri naplňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (§ 1 ods. 1 Trestného poriadku).

16. Pri posudzovaní otázky, či v konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd, ústavný súd zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníkov konania a postup samotného súdu (v tomto prípade príslušného konajúceho orgánu, pozn.). V súlade s judikatúrou ESLP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

17. Napadnuté konanie sa nevyznačovalo skutkovou či právnou zložitou, obvinenie sa týkalo troch skutkov kvalifikovaných ako korupčný trestný čin, resp. ako trestný čin verejných činiteľov, ktoré patria medzi trestné činy bežne vyšetrované na úrade inšpekčnej služby. Vec nevykazuje zložitú ani z hľadiska počtu svedkov či iných vecných alebo listinných dôkazov alebo potreby skúmania odborných otázok. Istú komplikáciu predstavovala skutočnosť, že dvaja svedkovia sa nachádzajú v zahraničí, ich adresu vyšetrovatelka zistila, avšak k ich výsluchu napokon nedošlo.

18. Samotné konanie a jeho výsledok sú nepochybne pre sťažovateľa významné, keďže je obvinený z trestných činov korupčného charakteru, resp. spojených s výkonom právomocí verejného činiteľa. Na základe vzneseného obvinenia boli proti nemu uplatnené aj opatrenia týkajúce sa jeho služobného pomeru. Hoci nebol pozbavený osobnej slobody, je potrebné citlivo posudzovať dĺžku konania.

19. K správaniu sťažovateľa ústavný súd uvádza, že aktívne uplatňoval práva obhajoby, viackrát nahliadal do vyšetrovacieho spisu, zúčastnil sa aj výsluchov, zaujímal sa o ďalší priebeh konania (žiadosť z februára 2024), navrhoval ďalšie dôkazy. Podávanie opravných prostriedkov, žiadostí či návrhov sťažovateľom si vyžiadalo svoj čas na rozhodnutie vyšetrovatelky či prokuratúry, čo mu nemožno pričítať ako zavinené predlžovanie konania, rovnako ako to nie je možné pričítať ani príslušnému orgánu, ak o návrhoch konal v primeranej lehote (sťažovateľ netvrdil, že by to tak v jednotlivých prípadoch nebolo, pozn.).

20. Z vyšetrovacieho spisu vyplýva, že vyšetrovatelka vykonávala procesné úkony po vznesení obvinenia priebežne s cieľom dosiahnuť taký stav objasnenia prípadu, aby proti sťažovateľovi bolo možné podať obžalobu alebo, naopak, rozhodnúť o zastavení trestného stíhania. Do augusta 2023 priebežne vypočula obvineného a 8 svedkov, zabezpečovala listinné dôkazy. Ďalší úkon bolo potom až rozhodnutie o návrhu sťažovateľa z 30. novembra 2023 na vykonanie dôkazov, a to rozhodnutím o zamietnutí návrhu a upovedomením zo 6. decembra 2023 o výsluchu naplánovanom na 12. december 2023. Žiada sa dodať, že v medzičase generálny prokurátor rozhodoval o návrhu sťažovateľa na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, ktorý bol podaný v júni 2023 a vybavený upovedomením z 22. novembra 2023. Sťažovateľ v decembri 2023 žiadal o preskúmanie postupu vyšetrovatelky v nadväznosti na rozhodnutie o zamietnutí jeho návrhu na vykonanie dôkazu. Žiadal aj o výsluch ďalších troch svedkov ([REDACTED] [REDACTED] bez bližšieho odôvodnenia), o ktorom vyšetrovatelka bezprostredne na to v decembri rozhodla, že okrem [REDACTED] výsluchy vykoná, ale svedkovia sa nachádzajú v zahraničí. V januári 2024 ÚŠP vybavil žiadosť sťažovateľa o preskúmanie postupu policajta a vyšetrovatelka rozhodla o návrhu na vykonanie dôkazov. Vyšetrovatelka ďalej zisťovala adresy pobytu svedkov [REDACTED] a [REDACTED] prostredníctvom obvodného oddelenia Policajného zboru, mestského či obecného úradu, ako aj Interpolu. U svedka [REDACTED] došlo k zisteniu kontaktu a spojeniu sa s ním telefonicky vo februári 2024, ale u svedka [REDACTED] pre nevybavenie dožiadania bol Interpol v marci 2024 urgovaný a odpovedal v apríli 2024 oznámením adresy svedka v zahraničí. V júni 2024 vyšetrovatelka zabezpečila do spisu evidenčnú kartu vodiča (svedka), adresovala žiadosť Okresnému úradu Prešov, vyžiadala prílohy od iného odboru úradu inšpekčnej služby a oznámila sťažovateľovi možnosť preštudovania spisu po skončení vyšetrovania. Sťažovateľa tiež upovedomila, že výsluchy svedkov [REDACTED] a [REDACTED] nebudú vykonané. Krajská prokuratúra upovedomením zo 16. júla 2024 reagovala na žiadosť o preskúmanie postupu vyšetrovatelky doručenú 20. júna 2024 priznaním, že vyšetrovatelka

od decembra 2023 nevykonávala úkony, pretože považovala vyšetrovanie za skončené okrem výsluchov svedkov cez právnu pomoc. Upriamila pozornosť na presun spisov z ÚŠP po jeho zrušení a uviedla, že dĺžka konania je ovplyvnená aj spôsobom obhajoby a podávaním opravných prostriedkov. Zároveň vyzvala sťažovateľa na vyjadrenie, či trvá na výsluchoch svedkov [REDACTED] a [REDACTED] vzhľadom na to, že sa môže predĺžiť konanie a môžu vzniknúť náklady. Obhajca podaním z 29. júla 2024 oznámil, že netrvá na výsluchoch týchto svedkov. Vyšetrovatelka 2. augusta 2024 vyrozumela sťažovateľa o možnosti preštudovať spis po skončení vyšetrovania 14. augusta 2024. Následne 14. augusta 2024 spracovala návrh na podanie obžaloby. Prokurátorka krajskej prokuratúry opatrením z 12. novembra 2024 vrátila vec vyšetrovatelke, na čo došlo k výsluchu svedka [REDACTED] 18. decembra 2024. Potom bola opäť daná možnosť preštudovania spisu 15. januára 2025, keď bol spracovaný návrh na zastavenie trestného stíhania pre druhý skutok obvinenia a návrh na podanie obžaloby.

21. Vyšetrovací spis bol v priebehu trestného konania opakovane predkladaný generálnej prokuratúre (1x), ÚŠP (2x), resp. krajskej prokuratúre (4x) na vykonanie previerky či na rozhodnutie o sťažnostiach a podaniach sťažovateľa, resp. návrhoch vyšetrovatelky.

22. Ústavný súd nezistil dlhšie obdobia úplnej nečinnosti vyšetrovatelky či krajskej prokuratúry. Krajskej prokuratúre možno vytknúť určitú neefektívnosť v dôsledku toho, že pri vrátení veci vyšetrovatelke v novembri 2024 sa stotožnila s výhradou sťažovateľa o potrebe vypočúť svedka [REDACTED], ktorú pri skoršom prieskume postupu vyšetrovatelky v júli 2024 nepovažovala za dôvodnú. Tento nedostatok sa javí byť spôsobený v dôsledku presunu dozorovej právomoci z ÚŠP na krajskú prokuratúru. Aj pri vyhodnotení postupu krajskej prokuratúry ako neefektívneho či nesústreďeného ústavný súd nepovažoval dôsledok tohto nedostatku za taký výrazný, aby odôvodnil záver o porušení označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

23. Ústavný súd sa nestotožnil s námietkou sťažovateľa o nevykonaní žiadnych úkonov vyšetrovatelkou od decembra 2023. Vyšetrovatelka totiž od januára 2024 zisťovala kontaktné údaje svedkov, ktorých výsluch navrhoval samotný sťažovateľ, v primeranom čase ich kontaktné údaje zistila. V júni 2024 však uviedla, že ich výsluchy nie sú potrebné pre vyšetrovanie, a sťažovateľ sa po výzve krajskej prokuratúry vyjadril, že netrvá na ich výsluchoch. Za takejto situácie nepovažuje ústavný súd za dôvodné považovať celé obdobie, ktoré zabralo vyšetrovatelke zisťovanie údajov týchto svedkov, ako obdobie zbytočných prietahov. Vyšetrovatelke nemožno vyčítať ani nevykonávanie úkonov po vyhotovení návrhu na podanie obžaloby prokuratúre v auguste 2024, pretože nemohla robiť bez pokynu dozorovej prokuratúry ďalšie úkony až do vrátenia veci v novembri 2024. Toto obdobie od predloženia do vrátenia veci nemôže ísť na úkor vyšetrovatelky, keďže bolo v podstate výsledkom zmeny názoru krajskej prokuratúry, ktorá predtým nevidela potrebu znovu vypočúť svedka. Po vrátení veci vyšetrovatelka plynule a v lehote danej krajskou prokuratúrou vykonala potrebné úkony a znovu predložila vec.

24. Ústavný súd sa nestotožňuje s názorom sťažovateľa, ktorý z nedodržania zákonnej lehoty podľa § 209 ods. 2 Trestného poriadku vyvodzuje porušenie označených práv, pretože samotná zákonná úprava v § 209 ods. 3 Trestného poriadku s jej nedodržaním „počíta“ a upravuje s tým spojený ďalší postup orgánov činných v trestnom konaní (II. ÚS 594/2021, II. ÚS 472/2022). Prekročenie

zákonného rámca lehoty vyšetrovania nevyvolalo v napadnutom konaní účinky nezlučiteľné s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

25. K postupu prokuratúry a úradu inšpekčnej služby treba uviesť, že nie každý zistený prietáh v konaní má za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Ojedinelá nečinnosť orgánu verejnej moci, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie tohto základného práva. Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku konania (IV. ÚS 610/2020).

26. Dĺžka posudzovaného obdobia, ktoré ústavný súd môže posudzovať v súvislosti so sťažovateľom označeným základným právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, v okolnostiach tohto prípadu predstavuje 23 mesiacov a 13 dní (od vznesenia obvinenia do podania ústavnej sťažnosti 3. februára 2025), čo je ústavne akceptovateľné. Prípravné konanie bolo objektívne predĺžené aj z dôvodu, že postup vyšetrovateľky bol viackrát preskúmaný pri vykonávaní dozoru prokuratúrou, ale i na základe opravných prostriedkov sťažovateľa. K otázke (ne)primeranej dĺžky konania ústavný súd v zhode so závermi uvádzanými v náleze sp. zn. I. ÚS 448/2021 opakovane pripomína, že túto dĺžku nemožno vyjadriť numericky, lebo je podmienená objektívnym charakterom prerokúvanej veci a musí byť skúmaná s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu, právnu a faktickú zložitosť veci, správanie účastníka a postup orgánu verejnej moci.

27. Ústavný súd dospel k záveru, že vzhľadom na sťažnostné námietky sťažovateľa postup namietaných orgánov činných v trestnom konaní vo svojom súhrne nie je poznačený zbytočnými prietahmi takej intenzity, aby bolo možné po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie označených práv. Naopak, doterajší priebeh prípravného konania je zlučiteľný s obsahom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, a preto bola ústavná sťažnosť v tejto časti pri jej predbežnom prerokovaní podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietnutá ako zjavne neopodstatnená.

28. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v petite jeho ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu